



Заставнівська центральна районна бібліотека

Відділ бібліотечного маркетингу

Інтернет-центр

Видатні сучасники Заставнівщини

Біографічний довідник

Заставна, 2010 рік

Підготували:

Василина Процюк
Леся Стасюк
Тетяна Жуківська

Літературний редактор:

Петро Процюк

Комп'ютерний набір:

Лариса Галілей
Олександр Танасійчук

Відповідальний за випуск:

Людмила Марусяк

Видатні сучасники Заставнівщини: [Біографічний довідник]

Заставнівщина – батьківщина багатьох талановитих людей, які, здобувши визнання у різних сферах діяльності, прославляють рідний край.

Перед Вами, шановні читачі, біографічний довідник «Видатні сучасники Заставнівщини», який у формі коротких статей подає стисло біографічні дані про наших сучасників, уродженців Заставнівщини, які своєю працею, науковою роботою сприяють розвитку України.

Запрошуємо Вас до числа тих, хто шанує свій рідний край, пишається його талановитими людьми.

Прізвища згаданих краян у довіднику подаються в алфавітному порядку, в кінці якого розміщений короткий список документальних джерел, використаних у процесі роботи, та іменний покажчик.

Маємо надію, що матеріали довідника посіють у Ваших думках гордість за рідну Заставнівщину, за славних земляків – наших сучасників.

Довідник розрахований на учнівську і студентську молодь, вчителів шкіл та викладачів навчальних закладів. Книга стане у пригоді краєзнавцям, працівникам музеїв та бібліотек.

АНДРУШКО МАНОЛІЙ ІВАНОВИЧ

(кандидат економічних наук, доцент)

Андрушко Манолій Іванович народився 27 квітня 1947 року в с.Брідок Заставнівського району Чернівецької області.

Після закінчення Вікнянської середньої школи в 1965 році працював у місцевому колгоспі.

У 1966 році вступив до Львівського сільськогосподарського інституту, який закінчив у 1971 році. За фахом економіст. З 1971 по 1980 рік – асистент кафедри управління і наукової організації праці Львівського сільськогосподарського інституту. Захистив дисертацію кандидата економічних наук у 1979 році. З 1981 по 1994 роки - доцент цієї кафедри. В 1988 році обраний деканом економічного факультету. З 1993 по 1996 роки – проректор з навчальної роботи.

Навчався на міжнародних курсах з менеджменту і маркетингу в Польщі. Проходив стажування у Великобританії .

У 2000 році призначений за сумісництвом директором інституту післядипломного навчання Львівського державного аграрного університету.

У 2002 році отримав академічне звання – член-кореспондент Академії екологічних наук України.

Всього опубліковано біля 150 наукових, методичних та навчальних видань.

БАЛАН ІВАН ГЕОРГІЙОВИЧ

(заслужений лікар України)



Балан Іван Георгійович народився 16 серпня 1951 року в с.Митків Заставнівського району Чернівецької області.

Навчався в Чернівецькому державному медичному інституті за спеціальністю «Лікувальна справа», який закінчив у 1974 році.

З серпня 1974 року по липень 1975 року працює лікарем-інтерном в Новоселицькій ЦРЛ. З серпня 1975 по грудень 1983 р.р. – лікар, а з грудня 1983 по серпень 1997 р.р. – завідувач терапевтичним відділенням Вікнянської дільничої лікарні. З вересня 1997 р. донині – головний лікар Вікнянської лікарні.

Працьовитий, чесний, вимогливий, уважний до кожного співрозмовника. Іван Георгійович завоював хороший авторитет і у своїх колег-медиків дільничої лікарні і у колег району, а особливо у жителів села, які поважають і цінують головного лікаря.

Балан І.Г. нагороджувався Почесними грамотами Головного управління охорони здоров'я, обласної та районної держадміністрацій, районної лікарні.

Обирався депутатом районної ради.

БАЛЬОН ЯРОСЛАВ ГРИГОРОВИЧ

(керівник лабораторії органічного синтезу реактивів імунітету ендокринології та обміну речовин ім. В.П.

Комісаренка АМН України, доктор хімічних наук, Лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки (1977р.)



Бальон Ярослав Григорович народився 17 серпня 1938 року в с.Бабин Заставнівського району Чернівецької області у селянській родині. Батько – сільський коваль, мати – птахівниця та завідуюча птахофермою – змалечку виховували в синові любов до рідної землі та людей, невгамований потяг до знань.

Навчався у сільській школі, потім – в університеті на хімічному факультеті. Після закінчення Чернівецького університету працював інженером у м. Волгоград, а згодом став аспірантом Інституту органічної хімії АН України. У 1964 р. захистив кандидатську дисертацію, присвячену вивченню взаємодії азотних похідних сірки із дієновими вуглеводнями. З 1967 р. Ярослав Григорович очолює лабораторію органічного синтезу та реактивів Київського інституту ендокринології та обміну речовин МОЗ України (нині – Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка АМН України).

У 1988р. Я.Г. Бальон успішно захистив докторську дисертацію, присвячену синтезу заміщення дигалогенетанолів, їх аналогів та похідних.

Головними напрямками його наукової діяльності є пошук речовин, які б мали адренкортиколітичну, антиандрогенну, гіпоглікемічну та бактерицидну активність, впровадження найактивніших сполук у клінічну практику. Знайдені лікарські засоби (хлодитан, ніфтолід) широко застосовуються для лікування хвороб, пов'язаних із гіперфункцією кори надниркових залоз, гормонально-активних пухлин надниркових залоз, раку молочної та передміхурової залоз. Я.Г. Бальоном були розроблені і впроваджені у виробництво оригінальні методи синтезу хлодитану та ніфтоліду. Фундаментальні дослідження функціональних похідних азолів та азинів, котрі були проведені Ярославом Григоровичем та його учнями,

широко відомі не лише в Україні, а й у Росії, Німеччині, Канаді, США та Японії.

Заслугують на увагу також його прикладні дослідження, пов'язані із забезпеченням України тиреоїдними гормонами (тироксином та трийодтироніном). Нові підходи до синтезу тиреоїдних гормонів дали змогу налагодити їх випуск на ВАТ «Фармак». Я.Г.Бальон заснував відому школу хіміків-синтетиків, які працюють у різних галузях народного господарства, зокрема у фармакології та медицині.

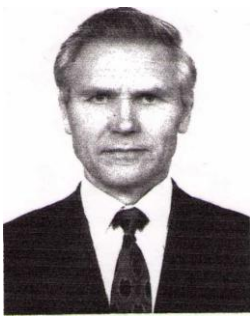
Ярослав Григорович – автор понад 200 наукових публікацій, винаходів, лікарських препаратів. Він висококваліфікований і знаний в Україні та за її межами хімік-органік із широким світоглядом та енциклопедичними знаннями, користується високим авторитетом і повагою серед колег. Поруч із тим, він є напрочуд скромною, делікатною і товариською людиною, яка безмежно любить рідний край, його людей і пісні.

Щоденною підтримкою в невтомній науковій діяльності, його близьким і теплим світом є дружина, співробітник Інституту міського господарства, та дочки. Оксана стала лікарем, кандидатом медичних наук та старшим науковим співробітником, Наталія – юрист.

У 1998 р. Американський біографічний інститут визнав Ярослава Григоровича Бальона Людиною року.

БЕЙКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ

(академік Академії наук вищої школи України, доктор технічних наук, професор, член Міжнародної асоціації радіоекологів.)



Бейко Іван Васильович народився 11 квітня 1937 р. в с.Брідок Заставнівського

району Чернівецької області. Закінчивши середню школу у м.Заставна, вступив на фізико-математичний факультет Чернівецького університету, де поріднився з вищою математикою та однокурсницею – Карпенко Марією Феодосіївною.

Після закінчення вузу протягом 1959-1961 рр. подружжя працювало вчителями математики та фізики в середній школі с.Стрілецький Кут на Буковині. У 1961 р. після завершення роботи над кандидатськими дисертаціями були зараховані на посади молодих, а згодом старших наукових співробітників Інституту математики та Інституту кібернетики АН України.

З 1977 р. Іван Васильович обійняв посаду доцента, а згодом – професора Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 2003 році І.В. Бейка було обрано директором Українсько-Угорського інституту кібернетики Президентського університету Міжрегіональної академії управління персоналом.

Професор Бейко створив відому в світі наукову школу оптимального моделювання, прогнозування і управління, у якій підготував 18 кандидатів і 2 докторів наук.

І.В. Бейко вперше розв'язав проблему керованості неавтономних систем, знайшов достатні умови повної керованості, побудував алгоритми відшкодування оптимальних керувань та екстремальних стратегій у диференційних іграх, створив теорію розв'язуючих та асимптично-розв'язуючих операторів, яка поглиблює й узагальнює теорію операторної чутливості та теорію оптимального керування (принцип максимуму й принцип оптимальності) на випадок неладних і збурених систем; розробив теорію розв'язуючих та асимптично-розв'язуючих операторів для оптимізації фінансово-економічних і соціально-екологічних процесів регіонального та

загальнодержавного управління, розробив методи й алгоритми відшукування оптимальних стратегій управління ієрархічно-керованими системами та відшукування компромісних рішень для розв'язання конфліктів в ієрархічно-керованих системах від регіональних до загальнодержавних рівнів.

Професор І.В. Бейко проводить спільні наукові пошуки з науковцями зарубіжних країн, керував спільними українсько-німецькими дослідженнями розроблень щодо новітніх інформаційних технологій, читав лекції в університетах Німеччини, Канади, Бельгії, Австрії.

Іван Васильович опублікував понад 170 наукових праць, отримав авторські свідоцтва та патенти на винаходи. Нагороджений премією Міністерства освіти за кращу наукову працю.

І.В. Бейку присвоєно звання генерала за винахід для оборони.

БОЙЧУК МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

(кавалер орденів УПЦ Святого Різдва Христового I ступеня, Святого Рівноапостольного Великого князя Володимира III ступеня, преподобного Нестора Літописця I та II ступенів, Покрови Пресвятої Богородиці, Дмитрія Донського)



Бойчук Михайло Васильович народився 6 листопада 1961 року в м. Заставна Чернівецької області.

У 1979 році закінчив Заставнівську середню школу №2. З 1980 по 1982 роки - служба в рядах армії. У 1982 році розпочав трудову діяльність на посаді механіка Заставнівського РЕМу, цього ж року вступив

до Хотинського сільськогосподарського технікуму, який закінчив у 1986 році. З 1987 до 1990 р.р. - інженер-механік Заставнівського міжколгоспного комбикормового заводу. З 1992 по 2009р.р. - директор приватного підприємства «Фортуна». За виробництво високоякісної мінеральної природно-столової води "Хрещатик" ПП "Фортуна" нагороджене Дипломами лауреата загальнонаціонального конкурсу "Вища Проба", конкурсу "Буковинська якість - 2004р.", відзнакою "100 кращих товарів України" – у 2005 і 2006 роках. У 2006 році закінчив Національну академію Державної податкової служби України за спеціальністю «Фінанси».

З 2010 року – голова Заставнівської районної державної адміністрації.

За увагу до церковних заслуг нагороджений такими орденами Української Православної церкви: Святого Різдва Христового I ступеня, Святого Рівноапостольного Великого князя Володимира III ступеня, преподобного Нестора Літописця I та II ступенів, Покрови Пресвятої Богородиці, Дмитрія Донського.

Одружений. Дружина – Бойчук Галина Василівна – приватний підприємець. Дочка – Сорошук Уляна Михайлівна – приватний підприємець.

БУРДЕЙНИЙ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ

(кандидат економічних наук, доцент, директор

Сторожинецької філії Національного університету державної податкової служби України, депутат Чернівецької обласної ради.)



Бурдейний Іван Миколайович народився 3 червня 1949 року в одному з найменших та найвіддаленіших від районного центру сіл нашого району, в селі Мосорівка, що розкинулося на невеличкій придністровській долині.

З дитинства прагнув до знань та творчості, а тому з шести років, що було надзвичайною рідкістю на той час, пішов до школи, де й брав активну участь у гуртках художньої самодіяльності.

Після закінчення восьмирічки навчався на однорічних курсах баяністів при Чернівецькому музичному училищі. Та через важкий матеріальний стан сім'ї продовжувати очне навчання було неможливим. Саме через це він у свої 15 років починає трудову діяльність спочатку художнім керівником, а пізніше директором Мосорівського сільського будинку культури, одночасно навчаючись заочно в Чернівецькому культурно-освітньому училищі.

Здобувши середню спеціальну освіту, Іван Миколайович вступає (знову ж таки заочно) до Чернівецького державного університету на філологічний факультет за спеціальністю «Українська мова та література».

Старанного, наполегливого і працюючого юнака помічають як в органах влади, так і односельці. У 1973 році його вперше обирають депутатом Заставнівської районної ради від села Мосорівка, а в 1974 році запрошують на роботу інструктором. У 1979 році обирають секретарем Заставнівського райвиконкому.

Крім цього, в районі він працював на різних владних посадах, а саме: інспектором районного комітету народного контролю, провідним спеціалістом районного відділення

Пенсійного фонду України, начальником управління економіки районної державної адміністрації, а в 1998 році його обирають головою Заставнівської районної ради. Загалом Бурдейний І.М. обирався депутатом районної ради шести скликань, а депутатом Чернівецької обласної ради вже обирається друге скликання підряд. Тепер він заступник голови постійної комісії обласної ради з питань економіки, бюджету та інвестицій.

Але навіть висока зайнятість на посадах в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування, активна громадська робота не могли перешкодити Івану Миколайовичу продовжувати навчання та навіть займатися науковою діяльністю без відриву від виробництва.

За цей період він закінчує економічний та юридичний факультети Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича, Інститут державного управління і місцевого самоврядування при Кабінеті Міністрів України з одномісячним стажуванням в уряді Баварії (Німеччина). За результатами навчання одержує дипломи економіста, магістра права та магістра державного управління.

В цей же час, як здобувач, готує дисертацію на тему «Становлення і розвиток селянських (фермерських) господарств» (на прикладі Чернівецької області), яку в 1999 році захищає в Національному економічному університеті (м. Київ) і рішенням Вченої ради йому присвоюють вчену ступінь кандидата економічних наук. В його науковому доробку більше двадцяти наукових праць, участь у багатьох міжнародних і вітчизняних науково-практичних конференціях. Серед наукових праць найбільшу практичну значимість мають зокрема такі:

1. Кооперативні основи створення сільськогосподарської інфраструктури.
2. Управління процесом приватизації землі.

3. Про розвиток нових організаційних форм в аграрному секторі.

4. Середня земельна частка – основа земельної площі селянського (фермерського) господарства.

5. Інвестиції – необхідна умова розвитку фермерства.

6. Реструктуризація агропромислового комплексу: шлях до інвестиційної привабливості.

7. Економічні умови та правові основи оренди землі.

8. Фермеризація в сільському господарстві Чернівецької області.

9. Фіксований сільськогосподарський податок і бухгалтерський облік у фермерському господарстві.

10. Проблематика обліку в селянських фермерських господарствах.

11. Вплив оподаткування прибутку на вибір форми виплати доходів власникам факторів виробництва.

Є автором одного навчального та чотирьох методичних посібників.

За результатами наукової та педагогічної діяльності йому присвоєно вчене звання доцента кафедри економічної теорії.

З 2002 року Бурдейний І.М. очолює Сторожинецьку філію Національного університету державної податкової служби України, де також без відриву від виробництва готують фахівців економічних спеціальностей. Чимало підготовлено або зараз навчаються у філії і спеціалістів із Заставнівського району. Випускники та студенти філії працюють у різних сферах і державних установах району. Зокрема, в Державній податковій інспекції, управлінні Державного казначейства, відділенні Ощадного банку, районній службі зайнятості, керівниками і спеціалістами підприємницьких структур тощо.

Свій багатий життєвий досвід Іван Миколайович щедро передає молодій зміні, вчить її не тільки економічних законів, а й найважливіших законів життя, таких як працелюбність, наполегливість, людяність.

БУРДЕНЮК ІРИНА ТЕОДОРІВНА

(кандидат медичних наук)



Бурденюк Ірина Теодорівна народилася в м.Чернівці 18 травня 1973 року. Дитячі та шкільні роки провела в м.Заставна. З 1980 по 1990 роки навчалася в Заставнівській СШ №1. Голова районної піонерської організації та делегат IV Всесоюзного піонерського зльоту в Артеку в 1987 році.

Очолювала комсомольську організацію школи. У 1990 р. закінчила Заставнівську СШ №1 з золотою медаллю і вступила до Чернівецького медичного інституту, який закінчила у 1996 р. із червоним дипломом. Цього ж року у грудні вступила до аспірантури при Чернівецькому державному медичному інституті за спеціальністю акушерство та гінекологія.

У травні 2000 року Ірина Теодорівна захистила кандидатську дисертацію на тему «Клініко-експериментальне обґрунтування використання ентеросгелю в комплексному лікуванні хворих на гострі гнійні захворювання придатків матки» та отримала ступінь кандидата медичних наук. Два роки працювала в інституті асистентом кафедри акушерства та гінекології. З 2002 року – лікар-гінеколог обласної клінічної лікарні.

Одружена, виховує двох синів.

БУРДЕНЮК ФЕДІР ДМИТРОВИЧ

(заслужений лікар України)



Бурденюк Федір Дмитрович народився 1941 року в м.Заставна в сім'ї колгоспників. Після закінчення 7 класу, щоб підтримати родину, змушений був піти працювати в колгосп на різні роботи. Одночасно навчався у вечірній школі робітничої молоді, яку закінчив у 1960 р. Цього ж року вступив до Чернівецького державного медичного інституту, який з відзнакою закінчив у 1966 р. Призваний на військову службу на Балтійський військово-морський флот на посаду лікаря-хірурга. Брав участь у бойових діях у Суецькому каналі між Ізраїлем і Єгиптом у 1967 році.

Після демобілізації працював в Заставнівській районній лікарні лікарем-хірургом, урологом, заступником головного лікаря. В 1975р. нагороджений значком «Відмінник охорони здоров'я», а в 1976 р. – медаллю «За трудову відзнаку».

Головним лікарем Заставнівського району призначений в 1977 р.. За роки праці на посаді головного лікаря району було побудовано п'ятиповерховий хірургічний комплекс з перехідною галереєю до новозбудованого харчового блоку, дитячу молочну кухню і чимало ФАПів та амбулаторій в селах району. Лікувальні заклади були забезпечені лікарями, медичними сестрами, акушерками, фельдшерами, добре оснащені лікувально-медичною апаратурою і санітарним транспортом.

В 1990 р. присвоєно звання «Заслужений лікар УРСР».

З 1977 р. по 1998 р. – депутат районної ради, а з 1998 р. по 2002 р. – депутат обласної ради. З 2002 року і по даний час – депутат міської ради.

Одружений. Дружина – Валентина Степанівна – лікар. Має двох дочок, які пішли стежками своїх батьків, – також лікарів.

ВОЛОШИН ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

(заслужений лікар України,
доктор медичних наук, професор)



Волошин Олександр Іванович народився 2 січня 1943 року в с.Кадубівці Заставнівського району Чернівецької області в селянській сім'ї. Мати - Ганна Миколаївна працювала у колгоспі, батько – Іван Георгійович загинув в 1945 році на війні. Похований у Латвії.

У 1959 році Олександр Іванович закінчив Кадубовецьку середню школу та вступив до Чернівецького медичного інституту, який закінчив з відзнакою у 1965 році.

1965-1969 роки – лікар військової частини, Киселівської дільничної (1966-1967) Вашковецької районної лікарень(1967-1969). З 1969 по 1972 рік навчався в аспірантурі Чернівецького медінституту.

У 1973 році захистив кандидатську дисертацію, 1988р. – докторську. З 1972 по 1986 роки – асистент, з 1986 по 1989 – доцент, з 1990 року – професор. З 1990 по 2010 рік завідує кафедрою пропедевтики внутрішніх хвороб Буковинської державної медичної академії.

Є автором більше 525 наукових праць, з них 11 монографій, 9 навчальних посібників, 21 патентів та авторських свідоцтв на винаходи. Підготував 16 кандидатів наук, 9 магістрів, 22 клінічних ординатори, з них 12 іноземних громадян.

Проходив стажування в клініках Канади, Німеччини, Польщі. Має плідні наукові контакти з вченими –медиками по всій Україні та за кордоном м.Дрездена, м.Лейпціга, м.Варшави, м.Кракова, м.Риги та м.Вільнюса. Є членом редколегії 7 наукових медичних журналів України, членом спеціалізованої вченої ради по захисту кандидатських і докторських дисертацій м.Івано-Франківська, а також активним учасником важливих наукових форумів України.

Більше 30 років досліджує і впроваджує в практику методи нетрадиційної медицини, переважно фітотерапії, продуктів бджільництва та оздоровчого харчування.

Науково-лікарська діяльність О.Волошина достойно відзначена. У 1995 році йому присвоєно почесне звання «Заслужений лікар України» в галузі терапії.

Дружина, Дарина Дмитрівна – педагог, вчитель математики.

Дочки: Лариса – доцент кафедри внутрішніх хвороб Буковинського державного медичного університету; Наталія – лікар-дерматолог Чернівецького шкірно-венеричного диспансеру.



ВОЛОЩУК АНАТОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

Волощук Анатолій Васильович
народився 1 листопада 1950 р. в с.Слобідка

Малинівецька Хмельницької області в сім'ї колгоспників. Навчався в місцевій початковій школі та середній школі с.Сокіл, яку закінчив у 1967 році.

Рік працював у будівельній організації СМУ-2 Кам'янець-Подільського.

У 1968 р. вступив до Кам'янець-Подільського педінституту ім. Затонського, який закінчив у 1972 році.

Працював:

з 1972 р. по 1974 р. – вчитель історії Веренчанської середньої школи;

з 1974 р. по 1976 р. – директор восьмирічної школи с.Чорний Потік;

з 1976 р. по 1980 р. – лектор;

з 1980 р. по 1995 р. – завідуючий відділом культури;

з 1995 р. по 2003 р. – начальник архівного відділу.

Працюючи заввідділом культури, особливу увагу приділяв підвищенню фахового рівня працівників, матеріальній базі установ, репертуару колективів.

Більше двох десятків працівників здобули вищу освіту.

Було придбано 3 автобуси та 2 машини, введено в дію 5 будинків культури та клубів. Майже в усіх будинках культури та клубах було оновлено стільці, придбано багато музичних інструментів, в тому числі 12 комплектів духових оркестрів, пошито одяг для колективів, поповнено фонди бібліотек, відкрито музичну школу в селищі Кострижівка та 9 філіалів у селах району. Заставнівська музична школа перейшла в нове приміщення, відкрито філіали художньої школи, діяли 23 музеї та постійна виставка картин художників України. Запровадив у районі тимчасові виставки робіт майстрів народної творчості.

9 років район займав I місце в області.

Духових оркестрів збільшилось вдвоє і стало 26, а самодіяльних колективів – із 239 до 374. Створений хор культпрацівників району. Тільки в м.Заставна було 12 хороших колективів. Закуплено 11 штук ВІА. Було 52 кіноустановки.

У 1982 р. створено соціально-культурні комплекси в Заставні, Василеві, Ржавинцях та культурно-спортивні в інших селах району. Соціально-культурні комплекси діяли тільки в Заставнівському районі Чернівецької області (серед районів) у 1982-1988 рр.

У 1984 р. на базі м. Заставна і с. Бабин проведено республіканський семінар «Соціально-культурний комплекс в дії». Соціально-культурний комплекс об'єднував клуби, будинки культури, музеї, стадіони, клуби-філіали, бібліотеки, музичні школи, художні школи.

Соціально-культурний комплекс мав свій рахунок, який поповнювався від валового доходу підприємств, колгоспів району (1-2%). Було придбано для сільських клубів духові оркестри, піаніно, саксофони, книги для бібліотек, костюми для художньої самодіяльності, театральні стільці.

Намагався покращити репертуар колективів методом обміну досвідом із колективами інших районів і областей. Був одним із засновників фестивалю «Дністрові зорі» в 1993 р., де брали участь колективи сусідніх областей. Фестиваль діє і сьогодні. Колективи художньої самодіяльності виступали в Молдавії, Росії, Румунії, Польщі.

За розвиток культури в 1986 році нагороджений орденом «Знак Пошани», в інші роки – грамотами республіканського, обласного, районного значення. Лауреат ІІ фестивалю народної творчості.

Де б не працював, докладав усі сили для розвитку і зміцнення нашої держави.

Одружений, мав четверо дітей. У 1998 році втратив сина.
Має трьох онуків.

ГРЕЩУК ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВИЧ (заслужений працівник культури України)



Народився Володимир Михайлович Грещук 18 серпня 1944 року в селі Базар Чортківського району Тернопільської області.

Після закінчення Чернівецького музичного училища в 1964 році розпочинає трудову діяльність у Заставнівській дитячій музичній школі викладачем по класу духових іструментів.

З 1965-го призначений заступником директора з навчально-виховної роботи.

Заочно навчається в Львівській державній консерваторії імені М.Лисенка, яку успішно закінчив у 1970 році.

Заставнівщина — чарівний, пісенний, музичний край — припала до душі юному музиканту і він залишається тут.

З 1981 року — директор дитячої музичної школи.

За роки праці зробив вагомий внесок у розвиток школи, зміцнення матеріально-технічної бази, авторитету як центру музичного мистецтва в районі.

Досвідчений керівник, талановитий організатор спрямовує педагогічний колектив школи на досягнення високих результатів у навчально-виховній роботі, у 1972 році досвід роботи Заставнівської музичної школи з учнями сільської місцевості вивчався на колегії Міністерства культури УРСР. На базі школи постійно проводяться обласні семінари, методичні читання з

вивчення передового досвіду, підвищення педагогічної майстерності, організації навчально-виховної роботи.

Скромний, висококваліфікований вчитель В.М.Грещук за свою трудову діяльність дав професійну дорогу 57 юним музикантам. Його учні — неодноразові переможці обласних конкурсів гри на духових інструментах.

Як спеціаліст вищої категорії, викладач-методист проводить відкриті уроки на обласних семінарах „Майстер-клас", на обласних курсах підвищення кваліфікації. Наставник молодих спеціалістів, активний громадський діяч. З 1984 року — голова обласної ради директорів музичних шкіл.

З 1967 року В.М.Грещук — учасник аматорського народного духового оркестру районного Палацу культури. Як соліст цього колективу нагороджений золотою медаллю лауреата I та II Всесоюзного фестивалю народної творчості. З 1992 року художній керівник та диригент. Творчий шлях колективу багатий виступами на ВДНГ в Києві, Москві, Румунії. Учасник телепередачі „Сонячні кларнети". За роки Незалежності — духовий оркестр — переможець всіх обласних фестивалів та „Марш-парадів" духової музики, лауреат Всеукраїнського огляду народної творчості 1999, 2000 рр., постійний учасник Міжрегіонального фестивалю „Дністрові зорі".

В 1996 році В.М.Грещук створив хор духовної музики, який пропагує українську та світову музичну культуру. Високий професійний виконавський рівень дав можливість колективу стати лауреатом Всеукраїнського огляду народної творчості (1999).

В.М.Грещук відомий та авторитетний серед педагогів спеціалізованих навчальних мистецьких шкіл області, митців Буковини. Має повагу серед жителів району, працівників культури області. Нагороджений багатьма грамотами та дип-

ломами. Нагороджений Почесною відзнакою Міністерства культури і мистецтв України „За досягнення у розвитку культури і мистецтв" (2004 р.).

У серпні 2010 року Грещуку В.М. присвоєно звання «Заслужений працівник культури України»

ГРИВУЛ ТОДОР МИКОЛАЙОВИЧ
(доктор хімічних наук, доцент Львівської
ветеринарної академії)

Гривул Тодор Миколайович народився 7 вересня 1947 року в с. Василів Заставнівського району Чернівецької області.

З 1954 по 1961 рік навчався у Василівській семирічній школі. Продовжив навчання в Заставнівській середній школі, яку закінчив у 1965 році з відмінними знаннями.

Цього ж року став студентом Львівського зооветеринарного інституту. В 1970 році закінчив інститут та отримав диплом з відзнакою.

З 1972 року – навчання в аспірантурі та викладацька робота в інституті, у 1976-1982 р.р. працює над кандидатською, а в 1982-1988р.р. над докторською роботами.

Ці роботи захищає і продовжує працювати у Львівській зооветеринарній академії.

Має наукові роботи.

В даний час проживає у Львові.

ГРИГОРОВИЧ МАРІЯ МИХАЙЛІВНА
(заслужений учитель України)

Григорович Марія Михайлівна (дівооче прізвище Кальницька М.М.) народилася в селі Сичівка Христинівського

району Черкаської області 19 лютого 1928 року. Батько загинув на фронті, а мати залишилася з трьома дітьми. Мати допомагала всім дітям здобути освіту.

Марія Михайлівна закінчила Уманський педагогічний технікум. Сестра Тетяна – педагогічний технікум, а брат Андрій – сільськогосподарський. Марію Михайлівну в 1947 році було направлено в село Дорошівці. Згодом вона вступила до Дрогобицького педагогічного інституту. В школі викладала українську мову та літературу, а також уроки історії. Була дуже сумлінною до роботи. З 1960 року працювала завучем, а з часом – директором школи. Брала активну участь у громадській роботі.

Марія Михайлівна нагороджена грамотами Міністерства освіти, медалями, знаком «Відмінник народної освіти», їй присвоєно звання «Заслужений учитель».

Одержувала персональну пенсію, але, люблячи свою роботу, працювала в школі до 1987 року.

17 червня 1987 року Марія Михайлівна відійшла у вічність.

ДЕНИСИК ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ



Денисик Григорій Іванович народився 7 грудня 1949 року в с.Онут Заставнівського району Чернівецької області в селянській родині. Після закінчення Онутської восьмирічної школи продовжує навчання у Вікнянській середній школі. Призваний на службу до армії.

У 1971 році вступає до Чернівецького державного університету на географічний факультет. Після закінчення навчання одержує призначення на роботу у

Вінницьку область. З 1976 року пов'язує свою діяльність з науковою роботою у Вінницькому педінституті, звідки одержує направлення в аспірантуру Воронежського університету. В 1984 році захищає кандидатську дисертацію і продовжує свою діяльність у Вінницькому педінституті. В 1999 році захищає докторську дисертацію при Київському національному університеті.

У 2002 році присвоєно звання професора. Має 524 опубліковані наукові праці. Під його керівництвом 12 аспірантів захистили кандидатські дисертації.

У 2006 році став академіком Академії наук вищої освіти України, завідує кафедрою фізичної географії Вінницького державного педагогічного університету ім. М.Коцюбинського. Ініціатор створення єдиної школи на Україні антропогенного ландшафтознавства.

ДРОБОТ ГАЛИНА ЮРІЇВНА

(заслужений працівник сільського господарства України)



Дробот Галина Юріївна народилася 6 грудня 1952 року в с.Добринівці Заставнівського району Чернівецької області.

З 1959 по 1965 рік навчалася у Добриновецькій школі.

З 1966 року працює телятницею місцевого колгоспу ім. Жданова.

За сумлінну багаторічну працю та високі показники в роботі у 2002 році нагороджена Почесною грамотою, їй присвоєно звання «Заслужений працівник сільського господарства України».

Кредо життя Галини Юрїївни – творити добро для людей. У селі всі знають і поважають цю чудову жінку. Народила і виховала двох дітей: сина Василя та дочку Ольгу.

ІЛЬЧУК РАЇСА АНДРІЇВНА

(заслужений учитель Молдавської РСР, заслужений
учитель України)



Ільчук Раїса Андріївна народилася 7 липня 1940 року в м.Рибниця, що на Придністров'ї в Молдові (колишня Одеська область), в час, коли квітнуть троянди. До четвертого класу навчалася в м.Липецьк (Росія), де батько працював головним бухгалтером на металургійному заводі.

Згодом сім'я переїхала до Придністров'я, де жила родина батька. Батько працював у заводі спочатку економістом, потім бухгалтером, а матір – акушеркою в місцевій районній лікарні. Продовжувала шкільне навчання в місцевій школі. Її класним керівником був колишній вояк УПА, уродженець Івано-Франківської області, який багато розповідав про невідому їй історію України. Це дуже запало в душу та розум маленькій дитині, а в подальшому проявилось в активній участі в націонал-патріотичному русі уже тут, на Заставнівщині, в часи боротьби за незалежність.

Після закінчення школи зі срібною медаллю Раїса Андріївна вступила до Кишинівського університету на факультет іноземних мов. 8 років працювала завідуючою районним відділом освіти м.Кишинів, здобула ще одну вищу освіту - психолога-соціолога – в Московському інституті педагогіки та психології. В цей час їй присвоїли звання

«Заслужений вчитель Молдавської РСР». Вийшла заміж. Після смерті чоловіка виховувала двох дітей.

У 1985 році через сімейні обставини переїжджає до смт.Кострижівка Заставнівського району, де працює вчителем місцевої школи, потім її призначають директором. Обирається депутатом селищної ради, потім – її головою. В 1987 році призначена завідуючою відділом освіти Заставнівського району. Активно запроваджує в практику роботи освітніх установ передовий досвід роботи. Започатковує випуск шкільних бюлетенів, де збиралися найцікавіші матеріали, що стосуються історії району, популяризуються кращі педагогічні збудутки вчителів шкіл. За активну громадянську позицію, відданість педагогічній справі, участь у будівництві нових Хрещатицької, Кулівецької, Васловівської шкіл та Яблунівської школи-сад, добудову Бабинської, Добриновецької, Шубранецької, Задубрівської та Брідоцької, відкриття початкових Йосипівської та Митківської шкіл, створення науково-методичного центру для педагогів їй присвоєно звання «Заслужений учитель України». При відділі освіти з її ініціативи було створено Фонд підтримки шкіл району, з якого виділялись кошти й для потреб педагогів, встановлювались пам'ятні хрести на могилах померлих вчителів та виділялася частина коштів на допомогу дітям-сиротам.

Ільчук Р.А. стає однією з перших членів районної організації НРУ, працює над її розширенням, вдалось багато зробити задля націонал-патріотичного відродження Заставнівщини. Очолює районну організацію Всеукраїнського товариства „Просвіта" ім. Т.Г.Шевченка, керівником якої є донині.

З 1996 по 1998 рік працює головою Заставнівської районної ради на громадських засадах.

У 2001 році нагороджена медаллю «10 років Незалежності України».

Сьогодні Ільчук Р.А. на заслуженому відпочинку. Депутат районної ради, створила благодійний Фонд «Кор» імені Святої Марії. Багато пише. Друкують її матеріали в районній та обласних газетах. Веде активний спосіб життя, допомагає людям похилого віку смт.Кострижівка в оформленні різних документів, вирішенні проблемних питань. Помічник-консультант першого космонавта України Каденюка Л.К.

Користується авторитетом серед жителів району, області.

Щирий патріот та невтомна жінка, яка до сьогодні залишається для багатьох прикладом служіння Україні та людям.

ІЛЮК ЮРІЙ ІВАНОВИЧ

(нейрохірург, кандидат медичних наук, завідувач відділення нейрохірургії Київського обласного спеціалізованого психіатрично-наркологічного медичного об'єднання)



Ілюк Юрій Іванович народився у хліборобській родині 3 грудня 1937 р. на хуторі Підкіззя села Брідок Заставнівського району Чернівецької області. Батько, Іван Георгійович, з діда-прадіда хлібороб, будівничий водяних млинів, пасічник, також добре розумівся на агрономії, садівництві, ветеринарії, політиці, грав на сопілці, добре знав театральне мистецтво, бо й уся родина грала провідні ролі у виставах сільського драматичного театру.

Батьки суворо дотримувалися звичаю у вихованні дітей, яким з раннього дитинства прищеплювали навички порядку, милосердя та працелюбства.

З 1944 до 1948 р. Юрко навчався у Брідоцькій початковій, а з 1948 до 1954 р. – у Вікнянській середній школі.

Після закінчення школи вступив до Чернівецького медичного інституту, який закінчив з відзнакою у 1960 р. Протягом року працював хірургом у лікарні м.Молодогвардійська Луганської області. Через рік був призначений завідувачем хірургічного відділення Верхньо-Дуванної лікарні (другої районної) Краснодонського району. Через два роки став аспірантом Київського науково-дослідного інституту нейрохірургії. Після закінчення аспірантури (1966р.) працював хірургом і нейрохірургом у лікарні №1 (Феофанія) ІV управління Міністерства охорони здоров'я України. Захистив кандидатську дисертацію з питань пухлин кісток черепа. Після захисту дисертації працював у інституті нейрохірургії до 1967р. За час роботи тут розробив методику лікворного діалізу, яка виявилася високоефективною в плані зменшення післяопераційної смертності і яка нині застосовується в більшості хворих після операцій головного мозку не тільки в Україні, а й у багатьох країнах світу. Суть методики полягає в тому, що тривале (1-2-3 доби) промивання місця операції у мозку чи місця ушкодження видаляє не тільки кров та пошкоджені клітини, але й продукти подразнення мозку навіть з сусідніх неушкоджених ділянок, що попереджує та зменшує набряк мозку і забезпечує виживання навіть пошкоджених клітин мозку. Тоді ж розробив цікаву методику поліпшення обміну речовин у хворих з важкими травмами головного мозку шляхом поліпшення функцій печінки, завдяки чому зменшилася

не тільки смертність, але й вираженість після травматичного каліцтва.

Незважаючи на ефективність методів лікування, не судилося їм перейти у докторську дисертацію, бо у 1976р. був переведений на посаду завідувача відділення хірургічного лікування епілепсій Київської обласної психіатричної лікарні №1, де працює до цього часу. Праця нейрохірурга у психіатричній лікарні виявилася майже повністю незвіданою, новою, ще далеко не визначеною світовою наукою, хоча надто цікавою і плідною. Нагальна потреба допомогти хворим на епілепсію і деякі психічні захворювання, які раніше вважались невиліковними, неймовірні досягнення у пізнанні нервової системи стали потужним джерелом ентузіазму, яке замінило повну відсутність фінансування наукових розробок.

Досліджено зв'язок епілепсій із запальними, обмінними, токсичними, ендокринними, судинними, травматичними та вродженими захворюваннями, вироблена класифікація епілепсій, завершена розробка диференційованого лікування більшості різновидів епілепсій.

В цілому, проблема епілепсій складна і полонила вже не одну сотню дослідників. Тому Юрій Іванович вдячний долі, а саме – батькам, дружині, дітям, великій родині, друзям, що ця проблема не позбавила його повноцінного життя.

У Юрія Івановича чудова дружина Ірина Петрівна. Вона поєднала цікаву наукову працю в науково-дослідному інституті ендокринології з турботою про сім'ю і трьох дітей: Романа, Оксану, Наталію. Усі троє закінчили з відзнакою Київський національний медичний університет імені О.О.Богомольця. Роман і Наталія стали нейрохірургами, а Оксана – офтальмологом.

КАПЦЬКИЙ СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ

(кавалер ордена Архістратига Михаїла)



Капіцький Сергій Іванович народився 13 березня 1971 року в смт. Кострижівка Заставнівського району Чернівецької області.

З 1978 по 1986 роки навчався в Кострижівській загальноосвітній школі. Після закінчення 8-го класу вступив на навчання до Вінницького технікуму електронних приладів, який закінчив у 1990 році.

З 1991р. по 1994р. навчався в Українському інституті менеджменту та бізнесу (заочна форма навчання).

У 1991-1992 р.р. працював електриком на Кострижівському комбінаті будівельних матеріалів, а потім – в охороні на цукрозаводі «Хрещатик». З 1994р. – керівник ПСП «Маяк плюс».

У 2004 р. вступив на економічний факультет Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича, який закінчив у 2008 році за кваліфікацією «Магістр».

З травня 2006 року по даний час – голова Заставнівської районної ради.

З 2008 року – слухач факультету суспільно-політичного розвитку Національної академії державного управління при Президентіві України.

У травні 2010 року за заслуги у відродженні духовності в Україні, в утвердженні Української православної церкви нагороджений орденом Архістратига Михаїла.

Одружений. Дружина – Тетяна Андріївна, сини – Сергій та Олександр – студенти вищих навчальних закладів.

КИРИЛЮК МИРОСЛАВ ІВАНОВИЧ

(доктор географічних наук, доцент Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича, 1933 року народження)

Кирилюк Мирослав Іванович у 1953 році закінчив середню школу в м. Заставна і вступив до Чернівецького педагогічного училища, яке закінчив у 1957 році. Цього ж року вступив на навчання до Чернівецького державного університету на географічний факультет, який закінчив у 1962 році з відзнакою. Вступив до аспірантури, яку закінчив у 1965 році, захистивши аспірантську дослідну роботу «Водний баланс Українських Карпат». Розвив і розширив цю тему в докторській роботі, розкривши рекреаційний потенціал Карпат.

Працював викладачем, очолював кафедру фізичної географії ЧНУ. В даний час працює на кафедрі фізичної географії, навчає студентів, передає свій досвід колегам.

Напрямок наукової роботи – дослідження гідрології гірських регіонів, волого- та теплообігу в горах, водного та радіаційного і теплового балансів гірських схилів. Ним створена характеристика якості водних ресурсів Українських Карпат.

Найвагоміші наукові праці «Природа Чернівецької області» (1978р.), «Природа Хмельницької області» (4 співавтори, 1980р.), «Природа Закарпатської області» (4 співавтори, 1981р.), «Средний, многолетний водный баланс водосборов горных осадков, речного стока и суммарного испарения на водосборах Украинских Карпат» (2001р.), «Водний баланс і якісний стан водних ресурсів Українських Карпат» (2001р.).

КОСТАЩУК ДМИТРО ГЕОРГІЙОВИЧ

(кавалер ордена Козацький Хрест Архістратиґа Михаїла та медалі «Святого Юрія Переможця»)



Костащук Дмитро Георгійович народився 5 листопада 1956 року. Згідно метричних записів – у селі Луківці, але, фактично, його рідне село Вали Вижицького району Чернівецької області. Саме там він зростав тілесно і духовно. У дитинстві Дмитро Георгійович захоплювався своїм дідом, який був вояком УПА, а потім дякував у церкві с. Луківці. Взагалі вся родина була віруюча, ходила до Божого дому, співала у церковному хорі. Дмитро разом із ними теж співав і читав Божі псалми. З тих пір він пройнявся любов'ю до Господа і прагнув здійснити дідову заповітну мрію - прийняти священний сан. У ті часи здійснити це було дуже важко. Богоборча влада гнала й переслідувала віруючих.

У 1972 році Костащук Д.Г. закінчив школу, а в 1976 р.- Хотинський сільськогосподарський технікум. Технічна освіта - це добре, але юнак прагнув іншого, духовного. Відслуживши в армії, він влаштується на роботу завгоспом при Чернівецькому Єпархіальному правлінні.

У 1982 році Дмитро Григорович з відзнакою закінчив Одеську Духовну семінарію. По благословенню Владики стає псаломщиком і регентом хору. У 1983 році одружується, приймає Шлюб із хористкою Кафедрального собору Петруник Марією Артемонівною. 13 березня здійснюється довгождана мрія – посвячення в сан диякона; 20 березня – у сан священника. Радіють рідні, особливо – мама, а сивочолий вісімдесятирічний дідок виходить назустріч і бере благословення у свого внука.

Той схвилювано осіняє старця хресним знаменням і обіймає діда.

12 квітня молодий священик був призначений настоятелем Свято-Успенської церкви с.Баламутівка Заставнівського району.

У 1987 році призначений настоятелем Свято - Миколаївської церкви м. Заставна. З 1991 року - благочинний Заставнівського округу. У 2002 році закінчив Київську Духовну академію. За плідну працю на духовній ниві відзначений духовними нагородами. Митрофорний протоієрей. 8 листопада 2001 року «за особистий вагомий внесок у розвиток незалежності України, активну громадську діяльність» йому вручена Подяка від міського голови. З нагоди 10-ої річниці Незалежності України Костащук Дмитро Георгійович «...за зміцнення авторитету України, активну громадянську позицію» головою Заставнівської районної державної адміністрації і головою Заставнівської районної ради нагороджується Почесною грамотою.

У 2010 році нагороджений орденом Козацький Хрест Архістратига Михаїла. За заслуги з відзначення духовності в Україні та утвердження Помісної української православної церкви Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, перебуваючи 11 жовтня 2010 року на Заставніщині, особисто нагородив Д.Г.Костащука медаллю «Святого Юрія Переможця».

Костащук Дмитро Георгійович із дружиною Марією Артемонівною виростили четверо синів. У 2006 році Господь сповнив їх великою радістю: народилася ще й дочка – Ангеліночка. Підносячи подячні молитви Господу, отець Дмитро і матушка Марія говорять: «Слава Богу за все!».

КОЦУР ГАЛИНА ГЕОРГІЇВНА



Коцур (дівоче – Бойчук) Галина Георгіївна народилася 16 квітня 1964 року в с. Товтри Заставнівського району Чернівецької області.

У 1981 р. закінчила Товтрівську СШ, вступила на I курс історичного факультету Чернівецького державного університету ім. Ю.Федьковича. З 1988 р. працювала в Чернівецькій загальноосвітній школі №31 учителем історії та суспільствознавства. З 1989 р. - викладач історії Буковинського фінансового технікуму, який згодом було реорганізовано в коледж, а потім – у Буковинський державний фінансово-економічний інститут.

У 2001 р. у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка захистила кандидатську дисертацію на тему: "Нова економічна політика в Україні: історіографія". У 2003 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри історії та культури України. Доктор філософії (2005).

У 2003-2008 рр. працювала на кафедрі релігієзнавства та теології Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича. Розробила і викладала фундаментальні нормативні курси: "Загальне релігієзнавство", "Релігійна культурологія", "Історія священних писань", "Дохристиянські вірування українців" та ін.

З 2008 р. працює на посаді доцента кафедри історії для гуманітарних факультетів історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Автор близько 100 наукових публікацій. Серед них: Історіографія нової економічної політики в Українській РСР:

Монографія. – К., 2002; Стан наукової розробки та періодизація історіографії нової економічної політики в Україні. - Тернопіль, 2002; Модульна технологія вивчення курсу "Загальне релігієзнавство". – Чернівці, 2003; Священні книги сучасних національних і світових релігій. - Чернівці, 2004; Регламентативна діяльність православної церкви вольностей низового Війська Запорозького. – Чернівці, 2004; Меценатська діяльність доби козаччини: історичний досвід церковного будівництва. - Чернівці, 2005; Історія України: події, факти, дати. – Переяслав-Хмельницький, 2007 та ін.

Г.Г. Коцур автор і співавтор понад 25 підручників, посібників і навчально-методичних праць. Серед них з грифом Міністерства освіти та науки України: Історія Києва: від княжої доби до сучасності. – К., 2005; Історія України (документи і матеріали) від найдавніших часів до сьогодення. – К., 2008; Історія України (для студентів гуманітарних факультетів). – К., 2008; Релігієзнавство (для студентів неспеціальних факультетів). – Чернівці, 2008; Діячі науки та культури України. – К., 2008 та ін.

Галина Георгіївна – активний учасник близько 20 міжнародних, всеукраїнських і регіональних науково-практичних конференцій.

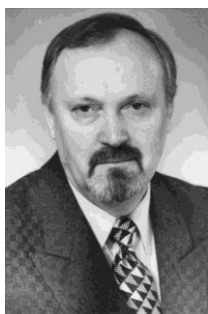
Коло наукових інтересів: актуальні питання історії України, сучасна вітчизняна історіографія, діяльність православної церкви доби козаччини, священні писання сучасних національних і світових релігій, культурологія.

Заміжня. Чоловік – Коцур Анатолій Петрович, доктор історичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри української історії та етнополітики Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Дочка – Віта, студентка Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

МАКОЛІНЕЦЬ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ

(завідуючий відділом консервативного лікування та реабілітації, Харківського інституту патології хребта та суглобів ім. професора М.І.Ситенка АМН України, доктор медичних наук, професор, заслужений лікар України)



Маколінець Василь Іванович народився в м. Заставна 25 лютого 1950 року. Після закінчення Заставнівської середньої школи №1 вступив до Чернівецького медичного інституту, який закінчив у 1973 році. Працював лікарем-хірургом в дорожній лікарні №3 м.Іркутська (1973-1974рр.), на станції зима Іркутської області (1975р.), в 1975-1976 роках – в протезно-ортопедичному відділенні Харківського обласного госпіталю для інвалідів Великої Вітчизняної війни лікарем-ординатором, завідуючим відділення, завідуючим протезним кабінетом.

У 1987р. захистив кандидатську дисертацію на тему: «Лечение рубцево-трофических язв травматического генеза с учётом иммунологического статуса». З 1987р. працював старшим науковим співробітником Харківського інституту патології хребта та суглобів ім.М.І.Ситенка АМН України у відділенні анестезіології та реанімації, з 1988р. очолює фізіотерапевтичне відділення цього ж інституту, на базі якого в 1995р. був створений науковий відділ консервативного лікування і реабілітації. В 1999р. захистив докторську дисертацію на тему «Экспериментальное обоснование

гипервысокочастотного излучения при травматических и дистрофических нарушениях в костной и хрящевой ткани».

Основні напрямки наукової та практичної діяльності: удосконалення та впровадження в медичну практику методів рефлексодіагностики і рефлексотерапії, мануальної терапії, мікрохвильової резонансної терапії, лазеротерапії, магнітотерапії, пунктирних методів фізіотерапії. Засновник нових напрямків наукових досліджень: вивчення можливостей використання в клінічній практиці нового фізіотерапевтичного фактора електричного лінійно-частотно-модульного сигналу при застосуванні його у хворих на остеохондроз.

За роки праці виконано кандидатську та докторську дисертації, видано 7 монографій, 184 публікації, 15 винаходів, 37 раціональних пропозицій, 5 нововведень, 7 методичних рекомендацій.

У 2009 році Василю Івановичу присвоєно звання «Заслужений лікар України».

Проживає у Харкові.

МАЛИК ІГОР ВОЛОДИМИРОВИЧ



Малик Ігор Володимирович народився 19 липня 1983 року в селі Горішні Шерівці Заставнівського району Чернівецької області. Батьки Малик Володимир Іванович і Малик (Фрунчак) Любов Миколаївна. З 1990 по 2000 рік навчався в Горішньошерівецькій загальноосвітній школі, яку закінчив з золотою медаллю. За час навчання в школі неодноразово брав участь у змаганнях з легкої атлетики, займав призові місця в районі, області.

У 2000 році вступив до Чернівецького державного університету на математичний факультет (кафедра математичної та прикладної статистики). У 2004 році отримав диплом з відзнакою бакалавра математики, у 2005р. - магістра статистики. Цього ж року вступив до аспірантури при кафедрі математичної і прикладної статистики (науковий керівник - доктор фізико-математичних наук, професор Ясинський Володимир Кирилович). 27 листопада 2009 року захистив кандидатську дисертацію на тему «Стійкість стохастичних динамічних систем з післядією нейтрального типу» зі спеціальності 01.05.01 - теоретичні основи інформатики та кібернетики в Інституті кібернетики імені академіка Глушкова (офіційний опонент - академік Корольок Володимир Семенович). Коло наукових досліджень - марковські процеси, стохастична фінансова математика, стохастичні диференціально-функціональні рівняння нейтрального типу, теорія стійкості, граничні теореми для марковських та напівмарковських процесів. У даний час в університеті забезпечує викладання наступних курсів: «Економічна інформатика»(економічний факультет), «Інформатика та програмування» (факультет прикладної математики), «Теорія марковських та напівмарковських процесів в стохастичних моделях систем» (факультет прикладної математики), «Стохастичні моделі фінансової математики», «Теорія ймовірностей», «Методи обчислень» (факультет прикладної математики). Автор 30 наукових праць. У 2010 планується випуск двох підручників: «Страховання життя», «Стохастичні диференціально-функціональні рівняння» та двох лабораторних практикумів з теорії марковських та напівмарковських процесів і стохастичних моделей фінансової математики.

Одружений, батько однієї дитини.

МАНЧУЛЕНКО ГЕОРГІЙ МАНОЛІЙОВИЧ



Манчуленко Георгій Манолійович народився 20 березня 1963 року в с.Митків Заставнівського району Чернівецької області. Закінчив інженерно-оптичний факультет Чернівецького державного університету (інженер-оптик-дослідник, 1987р.) та юридичний факультет (юрист-правознавець) у 1997 році.

Георгій Манчуленко до служби в армії працював інженером-технологом на Чернівецькому заводі «Гравітон».

У 1992-1995р.р. обіймав посаду заступника начальника регіонального відділення фонду держмайна України в Чернівецькій області, а з 1994р. – завідувач відділом у справах роздержавлення власності та демонополізації виробництва Чернівецької облдержадміністрації. У 1994 р. Георгій Манолійович обраний народним депутатом України (фракція НРУ). Був членом Комітету з питань національної безпеки та оборони (1998-2002р.р.), заступником голови Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України із перевірки фактів незаконної торгівлі зброєю та військовим майном, їх передачі в інші країни у період 1997-1998р.р. З 1989р. – член Руху, один із засновників Спілки офіцерів України, Буковинського коша Українського козацтва.

У 1991-1992р.р. – заступник, а потім голова управи Чернівецької крайової організації НРУ. З 1993 до 1999 року очолював цю організацію, був членом її Центрального проводу.

З 2002р. – народний депутат України, секретар Комітету з питань національної безпеки та оборони Будучи народним

депутатом України, Георгій Манчуленко основним полем діяльності вважав внесення проектів законодавчих актів, пропозицій, змін і доповнень до чинного законодавства.

Визначною рисою Г.М.Манчуленка як громадянина є благодійництво: підтримка дітей-сиріт, літніх людей, спорудження церков у своєму краї.

Г.М.Манчуленко брав активну участь в експедиції «Україна-Північний полюс 2000».

Проживає у Чернівцях. Голова обласного осередку партії «За Україну».

МАСІКЕВИЧ ЮРІЙ ГРИГОРОВИЧ

Масікевич Юрій Григорович народився 5 липня 1957 року в селі Веренчанка Заставнівського району Чернівецької області. В 1964 році пішов до першого класу Веренчанської СШ, яку закінчив з золотою медаллю в 1974 році.

У 1974 році вступив на біологічний факультет Чернівецького державного університету ім. Ю. Федьковича, який закінчив з відзнакою в 1979 році. В цьому ж році був зарахований до аспірантури Чернівецького держуніверситету за спеціальністю «Біохімія». В 1983 році захистив кандидатську дисертацію. З 1984 до 1996 року працював на посадах асистента, голови профкому, доцента та завідувача кафедри Чернівецького держуніверситету.

З 1997 року і на даний час – завідувач кафедри екології і права Чернівецького факультету Національного технічного університету „Харківський політехнічний інститут“, а з 2000 року – професор НТУ «ХПІ».

Автор та співавтор семи навчальних підручників, затверджених Міносвіти для студентів вузів України, ряду

колективних монографій, більше ста наукових праць в галузі фізіології, біохімії, екології, цілого ряду публіцистичних матеріалів з громадського екологічного руху в регіоні та Україні.

Сподвижник громадського екологічного руху. З 1992 року очолює обласну громадську екологічну організацію Буковинська філія Національного Екоцентру України «Крона». Автор десятка проектів, направлених на покращення стану довкілля, член ряду обласних та міських координаційних рад з питань еколого-економічного та соціального розвитку краю.

МАЦКУЛЯК ІВАН ДМИТРОВИЧ

(президент фонду «Економіка», завідуючий кафедри фінансів і галузевої економіки Російської академії державної служби при Президентові Російської Федерації, доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки Росії)



Мацкуляк Іван Дмитрович народився 21 травня 1948 року в мальовничому селі Юрківці Заставнівського району Чернівецької області в селянській сім'ї. Після закінчення з медаллю середньої школи вступив до Київської сільськогосподарської академії на заочне відділення. Працював спочатку у рідному колгоспі "Заповіт Ілліча" обліковцем, пізніше - економістом колгоспу села Слобода Новоселицького району. Дану посаду обіймав біля шести місяців і був обраний першим секретарем Новоселицького райкому комсомолу, а через рік обраний другим секретарем Чернівецького обкому комсомолу. Цю посаду обіймав протягом 2,5 років і за направленням Чернівецького обкому Компартії України

направлений на навчання до вищої комсомольської школи, яку успішно закінчив, захистивши кандидатську роботу.

Молодого кандидата наук направили очолювати організаційний відділ ЦК комсомолу СРСР. З 1990 року по даний час працює в Російській академії державної служби при Президентові Російської Федерації.

Мацкуляк Іван Дмитрович - президент фонду «Економіка», завідує кафедрою фінансів і галузевої економіки Російської академії державної служби при Президентові Російської Федерації, доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки Росії. В ньому зосереджений талан великого вченого-економіста в області аграрної економіки, економічної теорії і фінансів та організаційні властивості керівника. Він автор і співавтор 245 наукових, навчальних, методичних та аналітичних праць загальним об'ємом понад 600 д. ар., включаючи 60 колективних книг, 11 монографій та індивідуальних навчальних посібників.

У своїх наукових виданнях ним виявлені закономірності зміни потреб людини в праці, об'єктивної необхідності пристосування виробничих відносин до нормального здійснення зміни праці, багатосторонньої мобільності працівників під час перебудови економіки. Розвинута теорія і методологія суспільних виробничих відносин сучасного АПК, що сприяє заміні застарілих знарядь виробництва більш сучасними. Одним із перших він запропонував формувати в країні рівноправну безліч форм власності й господарювання, готувати керівників підприємств, їх підрозділів не тільки як технологів, а також як організаторів виробництва, колективних і приватних власників, підприємців і господарів. Обґрунтував необхідність підвищення рівня економічної підготовки керівників і спеціалістів та кадрів масових професій; заміну теперішніх розповсюджених методів

«інформаційного» навчання новими методами, так названого проблемного, або випереджаючого навчання.

Брав участь у розробці значимих народногосподарських програм розвитку підприємства в АПК; реорганізації РАЛО; відношенні селян до референдуму; експертній оцінці законопроектів: основи земельного права Росії; Земельний кодекс Російської Федерації; про зерно; про Російський державно-акціонерний банк; про сільськогосподарську кооперацію. Результати понад 20 авторських досліджень використані законодавчими й виконавчими органами влади при формуванні народногосподарських програм та регіональних розробок, вніс суттєвий внесок у розвиток фінансово-економічної освіти Росії та України. Підготував ряд підручників для вузів з грифом Міносвіти та науки РФ.

Був старшим, ведучим, головним науковим співробітником, 11 років очолював кафедру економічної теорії, десятий рік керує кафедрою РАДС, в складі якої більше двохсот чоловік. Під його керівництвом захищено 52, в тому числі 14 докторських й 38 кандидатських дисертацій, склалася наукова школа по реформуванню фінансово-бюджетної сфери і агропромислового комплексу. Є дійсним членом трьох наукових суспільних академій (Академії міжнародної інформатизації, Праці та зайнятості, Міжрегіональної академії агроземельного менеджменту та селянської політики), головою і членом двох докторських дисертаційних рад, членом рад РАДС та видавництва «Економіка».

Батьки Івана Дмитровича – Дмитро Васильович та Катерина Василівна – потомствені хлібороби, колгоспники рідного колгоспу, померли: батько у 1990 році, а мати - у 2005 році.

Жонатий. Дружина Емілія Омелянівна за фахом педагог, працює завучем в одній із московських шкіл. Має двох дітей: сина Дмитра та дочку Зоряну. Обоє одружені. Дідусь Іван Дмитрович дуже радіє і займається вихованням трьох онуків.

МЕЖИНСЬКИЙ ВАЛЕНТИН ІВАНОВИЧ

(заслужений працівник сільського господарства України)



Межинський Валентин Іванович народився 7 вересня 1954 року в с.Репужинці Заставнівського району. Після закінчення середньої школи працював у місцевому колгоспі «Україна» різноробочим. Військову службу проходив у складі військ в Німеччині. У 1980 році закінчив Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут. Після закінчення інституту за направленням працював головним інженером у колгоспі ім. Суворова Кіцманського району до 1985 року, а також головою колгоспу ім.Шевченка у селі Драчинці цього ж району.

Зміна у трудовій діяльності В.Межинського сталася у 1992 році. В цьому ж році він приїхав до Чернівців і почав працювати у фірмі «Агропрогрес», яка співпрацювала із господарствами, що мали свої переробні підприємства із налагодженням реалізації їхньої продукції до Білорусі, Росії.

Помітивши менеджерські здібності Валентина Івановича, мер Чернівців Микола Федорук доручив йому взятися за будівництво на вулиці Зеленій продовольчого ринку, на якому колгоспи мали б свої торговельні приміщення для реалізації власної продукції.

Восени 1996 року В.І. Межинський знову працює у Кіцманському районі в господарстві «Припруття» смт. Лужани. У 1997 році серед перших 4-х господарств на Буковині, ще до Указу Президента України, за сприяння Проекту міжнародної фінансової корпорації відбулась приватизація землі, майна. У Лужанах тоді побували представники Данії, Норвегії, Голландії та Америки, які входили до проекту. Нові форми організації виробництва посприяли будівництву консервного заводу, де переробляють власну овочеву продукцію, м'ясо, відновили тваринницькі приміщення та мають племінну худобу, придбали нову сільськогосподарську техніку, якою обробляють понад 700 гектарів землі. Консервована продукція виробництва ТОВ «Припруття» постійно виставляється у Києві на Всеукраїнських і міжнародних виставках, неодноразово нагороджувалась дипломами за високу якість, представлена до золотої медалі.

У 1997 році В.І. Межинського обрали головою обласної ради колгоспів. Нині громадська організація іменується обласною радою сільськогосподарських товаровиробників. На зустрічах, які відбуваються в Києві із Президентом України, Прем'єр-міністром, Міністром сільського господарства та іншими посадовцями порушують проблемні питання, які б сприяли розвитку реформованої сільсько-господарської галузі. Валентин Іванович постійно спілкується з людьми, прагне працювати так, щоб його праця, досвід, знання були потрібні людям.

У 2004 році йому присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України».

МЕЛЬНИЧУК ВАСИЛЬ ДМИТРОВИЧ

(полковник у відставці, кандидат

військових наук, доцент)



Мельничук Василь Дмитрович народився 3 січня 1938 року в с. Веренчанка Заставнівського району Чернівецької області.

Після закінчення Другої світової війни навчався у сільській семирічній школі, яку закінчив у 1952 році з Похвальним листом і був прийнятий до Чернівецького залізничного технікуму. Після закінчення технікуму працював бригадиром на залізничній колії, потім - чотирирічне навчання в Сибірі у вищому військовому училищі, яке закінчив у 1961 році із золотою медаллю. Після закінчення училища проходив службу на командних військових посадах.

У 1972 році вступив до Московської військової академії ім. Фрунзе, де й навчався в аспірантурі при академії. Згодом - захист дисертації і викладацька праця в цій же академії протягом 15 років до звільнення в запас за віком.

Будучи на заслуженому відпочинку, проживає в Житомирі, проводить роботу по патріотичному вихованню молодого покоління, бере активну участь у роботі патріотичних організацій. Член правління обласного відділення Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім.Т.Г.Шевченка.

У 2007 році видав своїм коштом книгу спогадів в'язня радянських таборів Т.Антемійчука «Норильські табори», яке не могло побачити світ протягом 26 років.

Автор більше 30 наукових праць, співавтор підручника для офіцерів Збройних сил України.

МОЛДОВАН ВІКТОР ГРИГОРОВИЧ

(кандидат сільськогосподарських наук, директор
Хмельницької державної
сільськогосподарської дослідної станції)



Молдован Віктор Григорович народився 23 січня 1971 року в селі Добринівці Заставнівського району Чернівецької області.

У 1987 році закінчив Добриновецьку середню школу і вступив до Кам'янця-Подільського сільськогосподарського інституту. З 1987 по 1992 роки навчався на агрономічному факультеті Кам'янця-Подільського СГІ.

Трудову діяльність розпочав молодшим науковим співробітником лабораторії картоплі при інституті. Захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю "Герботелія".

З 2006 року - директор Хмельницької державної сільськогосподарської дослідної станції.

В.Г.Молдован — депутат Старокостянтинівської районної ради та районної адміністрації обласного Управління агропромислового розвитку обласної насінневої інспекції.

Віктора Молдована знають в області як висококваліфікованого науковця-аграрника, вмілого організатора, який зумів довести, що вирощувати високі врожаї картоплі в умовах Хмельницької області є реальним.

В.Г.Молдован забезпечує життєдіяльність колективу, з повагою ставиться до працівників, завжди цікавиться їхніми проблемами. Завдяки його принциповості, компетентності, професіоналізму і сумлінному ставленню до виконання дорученої справи в поєднанні з вимогливістю до себе та

підлеглих, Віктор Григорович створив авторитет собі та Хмельницькій дослідній станції.

Віктор Григорович — реаліст та аналітик, який переконаний, що тільки чітке дотримання технології вирощування сільськогосподарських культур може дати прогнозовані врожаї. Вважає за потрібне вирощувати лише ту продукцію, яка має збут та економічну вигоду.

Хмельницька державна сільськогосподарська дослідна станція - Центр наукового забезпечення агропромислового виробництва Хмельницької області.

Директор В.Г.Молдован, кандидат сільськогосподарських наук.

Основні завдання Центру наукового забезпечення агропромислового виробництва Хмельницької області:

- розробка теоретичних і практичних основ енергоощадних систем землеробства на основі стабілізації землекористування, оптимізації структури посівних площ з урахуванням агробіологічної доцільності розміщення сільськогосподарських культур та кон'юнктури ринку;

- шляхи одержання конкурентоспроможної продукції рослинництва і тваринництва;

- підвищення окупності енергоресурсів та використання ФАР;

Батько – Молдован Григорій Васильович (1949-2007р.р.)

Мати – Молдован Раїса Степанівна (1945р.н.) - вчителька Добриновецького НВК.

Одружений, виховує сина.

МОЛДОВАН ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

(заслужений будівельник України)



Молдован Григорій Васильович народився 26 червня 1949 року в селі Добринівці Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї колгоспника. З 1965 року розпочав свій трудовий стаж механізатором колгоспу села Добринівці. У 1971 році вступив на стаціонарне навчання до Хотинського сільськогосподарського технікуму. Після закінчення технікуму в 1975 році працював бригадиром у колгоспі «Дружба». В 1977 році вступив до Кам'янця-Подільського сільськогосподарського інституту (агрономічний факультет).

Після закінчення інституту працював на посаді заступника голови колгоспу з підсобних промислів до 1990 року.

У 1990-1992 роках працював у міжгосподарському об'єднанні виробництва будівельних матеріалів в селі Вікно.

У 1992 році – директор Заставнівського заводоуправління №2 з виробництва будівельних матеріалів.

З 1996 року – голова Заставнівського райагробуду.

У 1999 році присвоєно звання «Заслужений будівельник України».

У 2001 році нагороджений ювілейною медаллю "Десять років Незалежності України".

Син працює науковим співробітником Хмельницької науково-дослідної станції.

У 2007 році Григорій Васильович помер.

МОСКАЛЬ ГЕННАДІЙ ГЕННАДІЙОВИЧ

(заслужений юрист України)



Москаль Геннадій Геннадійович народився 11 грудня 1950 в с. Задубрівка Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї службовців.

Навчався у Чернівецькому технікумі залізнодорожного транспорту, а пізніше - у вищій школі та Академії МВС СРСР .

В органах внутрішніх справ з 1975 р. За цей час зробив стрімку кар'єру від інспектора до заступника Міністра внутрішніх справ України, генерал-лейтенанта міліції. Останні його посади - начальник УВС у Закарпатській області в 1995-1997 рр., заступник Міністра внутрішніх справ, начальник Головного управління МВСУ в Автономній Республіці Крим у 1997-2000 рр., заступник Міністра внутрішніх справ, начальник УМВСУ в Дніпропетровській області в 2000-2001 рр.

З червня 2001 р. - голова обласної державної адміністрації в Закарпатській області.

З 01.08.2004 р. - голова Комісії у справах осіб, депортованих за національними ознаками, голова Міжвідомчої координаційної ради з питань співробітництва з українською діаспорою.

З лютого 2005 р. по 18 листопада 2005 р. - заступник Міністра внутрішніх справ України - начальник кримінальної міліції.

З 18 листопада 2005 р. - голова Луганської обласної державної адміністрації.

У 2006 році – Постійний представник Президента України в АР Крим.

У 2007 році призначений заступником голови СБУ, а восени обраний депутатом Верховної Ради України.

Заслужений юрист України(1997р.). Нагороджений орденами «За заслуги» II і III ступенів, іменною вогнепальною зброєю від Президента України. Лауреат Всеукраїнської програми "Лідери регіонів", 2002 р.

Одружений. Має дочку і двох онуків.

МОСКАЛЮК ВАСИЛЬ ДЕОНІЗІЙОВИЧ



Москалюк Василь Деонізієвич народився 1965 року в с.Чуньків Заставнівського району Чернівецької області. Проживає в м. Чернівці. З 1980 по 1984 рр. навчався в Чернівецькому медичному училищі, після закінчення якого з 1984 по 1986 рр. служив у рядах Радянської Армії. З 1987 по 1993 рр. - навчався у Львівському орден Дружби народів державному медичному інституті. З 1993 по 1995 рр. - лікар-інтерн зі спеціальності "Інфекційні хвороби" Чернівецької обласної лікарні. З 1996 р. – старший лаборант кафедри інфекційних хвороб Чернівецького державного медичного інституту. З 1997 р. – викладач-стажист цієї кафедри, з 1998 р. – асистент кафедри інфекційних хвороб Буковинської державної медичної академії.

У 2001 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Вплив деяких інфекцій дихальних шляхів на серцево-судинну систему та можливості медикаментозної корекції».

З 2001 по 2005 рр. - доцент кафедри інфекційних хвороб Буковинської державної медичної академії. З 2005 р. – доцент кафедри інфекційних хвороб Буковинського державного медичного університету, з 2006 р. – доцент кафедри внутрішньої медицини, фізіотерапії та інфекційних хвороб Буковинського

державного медичного університету. Лікар-інфекціоніст вищої категорії. Військовозобов'язаний, військове звання - капітан медичної служби.

У 2007 р. захистив докторську дисертацію на тему «Клініко-патогенетичне обґрунтування аерозольної інтерферонотерапії при гострих респіраторних вірусних інфекціях».

Автор 68 наукових праць, співавтор 5-ти навчальних посібників, 4-х деклараційних патентів на винаходи, 4-х раціоналізаторських пропозицій.

Науковий напрямок – удосконалення діагностики та лікування найбільш поширених вірусних і бактеріальних інфекцій.

Під керівництвом Москалюка В.Д. виконуються одна кандидатська та дві магістерські наукові роботи.

ОДИНАК СЕРГІЙ ТЕОФІЛОВИЧ

(заслужений тренер України)



Одинак Сергій Теофілович народився 31 жовтня 1972 р. в Заставні. Вільною боротьбою займався з 5 класу під керівництвом Корнелія Костянтиновича Жукотинського, який тоді працював у Заставні, а нині – начальник обласного управління Комітету з фізичного виховання і спорту МОНУ. Свого часу був срібним та бронзовим призером першості України серед школярів, на Спартакіаді школярів України був четвертим.

Закінчив Івано-Франківський фізкультурний технікум. Після цього служив у Спортивному клубі армії в Чернівцях

(пару місяців на початку – в Івано-Франківську). Після армії одружився, закінчив заочно педагогічний факультет ЧНУ (спеціальність «Педагогіка і методика середньої освіти. Фізична культура»). З 1999 р. по 2004 р. працював тренером з вільної боротьби у Заставні. З 1 вересня 2005 р. - тренер з вільної боротьби обласної ДЮСШ.

Найуспішніші вихованці:

Богдана Ящук – бронзова призерка кадетського Чемпіонату Європи 2010 р., чемпіонка України серед дівчат 2010 р., срібна призерка юнацької першості України 2009 р.;

Сергій Одинак (син) - переможець V юнацьких ігор України 2009 р., 7 місце на кадетському Чемпіонаті Європи;

Марина Стиць – бронзова призерка V юнацьких ігор України 2009 р.;

Вадим Скрипник – переможець кадетської ЦР «Динамо» 2010 р., бронзовий призер Літніх сільських спортивних ігор 2010 р.;

Влад Пернай - призер Літніх сільських спортивних ігор 2010 р.

У 2010 році присвоєно звання «Заслужений тренер України».

Проживає в Чернівцях.

ОСТАФІЙЧУК ВАСИЛЬ ГЕОРГІЙОВИЧ (заслужений вчитель України)

Остафійчук Василь Георгійович народився у 1932 році в селі Колінківці Хотинського району Чернівецької області. У 1949 році вступив до Чернівецького педагогічного училища. Після проходження військової служби продовжує навчання.

З 1957 до 1992 року працює вчителем і директором у Самушинській початковій школі Заставнівського району.

У 1972 році закінчив Кам'янець-Подільський педагогічний інститут, факультет методики і педагогіки початкового навчання. Нагороджений грамотою Міністерства освіти УРСР (1968), знаком "Відмінник народної освіти".

Василю Георгійовичу в 1977 році присвоєно звання "Заслужений вчитель УРСР". Того ж 1977-го - делегат IV З'їзду вчителів.

Помер у 2009 році.

ОСТАФІЙЧУК МАРІЯ МИКОЛАЇВНА

(заслужений працівник охорони здоров'я України)



Остафійчук Марія Миколаївна народилася 27 серпня 1954 року в с.Репужинці Заставнівського району в селянській родині. З 1961 по 1972 рік навчалася в Репужинецькій середній школі.

У 1972 р. вступила до Вашковецького медичного училища, яке закінчила в 1975 р. з відзнакою за спеціальністю «Фельдшер».

У 1975 році за направленням працювала в Чернівецькій обласній клінічній лікарні в реанімаційному відділенні.

У 1976 році працює медсестрою в Репужинцях у фельдшерсько-акушерському пункті.

З 1979р по 1987р. – акушер. З 1987 року до 1994 року - завідувача фельдшерсько-акушерським пунктом.

У 1991 році в Репужинцях відкрито лікувальну амбулаторію, де Марія Миколаївна працює фельдшером по даний час.

Лауреат премії ім.Софії Окуневської в 2002 році. За сумлінну багаторічну працю неодноразово нагороджувалась районними та обласними грамотами і цінними подарунками.

У 2003 році присвоєно звання «Заслужений працівник охорони здоров'я України».

Одружена, виховала 2 дітей: сина Миколу та дочку Юлію. Обоє здобули вищу освіту, навчаючись у Чернівецькому національному університеті ім. Ю.Федьковича.

Марія Миколаївна є головою організації «Червоного Хреста» в с.Репужинці.

ПЕТРОВА ТЕТЯНА ОМЕЛЯНІВНА

(кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту Російського державного університету ім. Іммануїла Канта)



Петрова Тетяна Омелянівна народилася 6 січня 1979 року в м. Заставна Чернівецької області в сім'ї службовців.

У 1996 році закінчила із золотою медаллю Заставнівську середню школу №2. Вступила до Калінінградського державного технічного університету на економічний факультет, який з відзнакою закінчила в 2002 році. Зарахована до аспірантури на кафедрі економіки і підприємства за спеціальністю «Економіка і управління народним господарством» Калінінградського університету. У грудні 2006 року достроково захистила кандидатську дисертацію на тему «Методичні підходи по активізації «людського капіталу» в малому підприємстві» (на прикладі Калінінградської області).

У період навчання в аспірантурі і до серпня 2007 року Тетяна Омелянівна працювала на кафедрі економіки і підприємства Калінінградського університету на посаді асистента (один рік), а потім – старшого викладача. Висококваліфікований спеціаліст. Читала курси з таких дисциплін: «Управління якістю», «Управління персоналом», «Комплексний економічний аналіз господарської діяльності», «Економічна оцінка інвестицій», а також здійснювала керівництво виробничою практикою, курсовими та дипломними роботами студентів.

З вересня 2007 року прийнята на посаду доцента кафедри менеджменту Російського державного університету імені І.Канта, а також займає посаду завідуючої кафедрою бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту в Санкт-Петербурзькій академії управління і економіки (філіал в м. Калінінград).

Тетяна Омелянівна опублікувала до 30 наукових статей, методичних рекомендацій, монографій.

ПОПЕЛЮК ОЛЕКСАНДРА ВАСИЛІВНА

(кавалер ордена княгині Ольги III ступеня)



Попелюк Олександра Василівна народилася 17 липня 1930р. в м.Заставна Чернівецької області в селянській родині. У 1937 р. пішла до тодішньої єдиної у Заставні румуномовної семирічної школи. Не чула Олександра українського слова з уст своєї вчительки, хоч клас був український.

Читати і писати українською мовою навчилася вдома з допомогою батьків.

Шість класів закінчила румунською мовою, з 7-го до 10-го навчалася в українській школі. Після закінчення школи півроку стаціонарно навчалася в Чернівецькому медінституті, потім два роки - заочно в Чернівецькому медінституті. Ще два роки - заочно в Чернівецькому державному університеті та працювала вчителькою початкових класів Заставнівської середньої школи.

У 1954 році закінчила навчання на філологічному факультеті ЧДУ за спеціальністю «Українська мова і література». З цього ж року по 1976 рік викладала російську мову і літературу в школах Сибіру, Алтаю, Киргизії, так як чоловік був кадровим офіцером Радянської Армії. Після вислуги літ і звільнення чоловіка з армії переїхала до Чернівців. Працювала вчителькою до виходу на пенсію (1990 р.).

Виховала двох дітей - Тетяну і Василя, має внуків.

Зі здобуттям Україною незалежності захопилася громадсько-просвітницькою роботою. Вже 12 років є головою Чернівецького відділу Союзу українок.

У 2005 році за активну громадську роботу та з нагоди 75-річного ювілею Олександра Василівна нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

РИНЖУК ІВАН ІВАНОВИЧ



Ринжук Іван Іванович народився 12 січня 1962 року в с.Ржавинці Заставнівського району Чернівецької області. В 1969-1979 роках навчався в Ржавинецькій середній школі, у 1979-1980р. –в Заставнівській школі ДТСААФ. У 1980-1982р – служба у Збройних

Силах СРСР. У 1988р. закінчив історичний факультет Чернівецького державного університету за спеціальністю «Історія», де здобув фах викладача історії і суспільствознавства. У 2003 р. закінчив Українську академію державного управління при Президентові України і здобув спеціальність «Державне управління», класифікацію «Магістр державного управління».

Трудовий шлях розпочав у 1988 р. директором підліткового клубу Чернівецького цукрозаводу. З 1990р. працював пресувальником кооперативу «Пластик» і до 1995 р. – виконував роботу за трудовою угодою в комерційних структурах.

З 1996 р.- генеральний директор КП «Калинівський ринок».

Має відзнаки:

-Держкомпідприємництва за вагомий внесок у розвиток підприємництва та утвердження ринкових відносин;

-Українського фонду науково-економічного та юридичного співробітництва за вагомий внесок у розвиток економіки України - Хрест Пошани «За відродження України» І ступеня, за вагою внесок у зміцнення економіки України Хрест Пошани «За духовне відродження»;

-Міжнародного академічного Рейтингу популярності та якості «Золота Фортуна» – срібна медаль «10 років Незалежності України» II ступеня.

Дружина – Ринжук Наталя Степанівна. Дочка – Мар'яна(1989р.)

РОМАНЮК ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ

(кандидат біологічних наук, доцент біологічного факультету ЧНУ ім. Ю.Федьковича)



Романюк Василь Васильович народився 28 травня 1971 року в с.Кадубівці Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї робітника. Батько – Василь Михайлович - тракторист МГП, мати – Марія Іванівна - бібліотекар сільської бібліотеки. Сестра Галя – вчитель біології місцевої школи.

З 1978 по 1988 роки навчався в Кадубовецькій СШ, яку закінчив з срібною медаллю. У 1988 році вступає до Чернівецького національного університету на біологічний факультет, кафедра «Фізіологія рослин», який закінчив у 1993 році з відзнакою. Під час навчання займається науковою роботою, а після закінчення університету працює на кафедрі ботаніки до 2000 р. З 2000 по 2002 рік – викладач Буковинського фінансово-економічного інституту. У 2002-2004 роках - асистент кафедри ґрунтознавства та землевпорядкування біологічного факультету ЧНУ ім. Ю.Федьковича.

У 2002 році захистив кандидатську дисертацію і отримав вчене звання кандидата біологічних наук.

Автор 60 наукових праць, а також підручників.

РУСНАК МАНОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

(заслужений майстер народної творчості України)

Руснак Манолій Васильович народився 25 січня 1945 р. в селі Митків Заставнівського району Чернівецької області. Закінчив Вижницьке училище прикладного мистецтва в 1968 році (факультет художньої обробки металу.) З 1969 р. працював

у Чернівецькому художньому фонді, оформляв інтер'єри ресторанів «Дністер», «Турист». Його фризи на тему: «Літакобудування і розвиток космонавтики» прикрашають фойє Чернівецького аеропорту. Поряд з роботою над оформленням інтер'єрів займався відродженням ювелірного мистецтва на Буковині. Твори гарнітури прикрас «Космос», «Фантазія» (1978р.), кольє «Квітка» (1979р.), гарнітур «Квіти», «Озеро», (1982р.) , «Калина» (1983р.), «Дністрові кручі» (1991р.) та інші. Починав ювелірну справу з обробки міді, мельхіору, коралів, бурштину. Брав участь в обласних, республіканських, всесоюзних та міжнародних виставках, які відбулися в Києві, Москві та Чехословаччині(м .Яблонець). З 1984 по 1999 роки був членом художньої республіканської Ради з декоративно-прикладного мистецтва (м.Київ).

Майстер успішно працює у різних техніках ювелірного мистецтва, обробляючи срібло, золото, мідь, камені. Бере участь у художніх виставках. Роботи Манолія Васильовича придбані Чернівецьким краєзнавчим музеєм. Чимало ювелірних виробів автора знаходяться в приватних колекціях в Україні та за кордоном.

З 2009 року - заслужений майстер народної творчості України.

СКРИПНИЧУК ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ

(заслужений юрист України)



Скрипничук Іван Васильович народився 14 квітня 1957 року в с.Онут Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї колгоспників. Мати – Марія Василівна, батько - Василь Йорданович.

У 1972 році закінчив Онутську восьмирічну школу. З 1972 по 1975 роки навчався у Чернівецькому культурно-освітньому училищі.

З 1975 по 1977 роки - на військовій службі.

У 1977– 1981р.р. працював наладчиком на заводі «Кварц» у Чернівцях.

У 1981 році вступив до Львівського державного університету ім. І.Франка на юридичний факультет. У 1986 р. закінчує навчання і працює в прокуратурі Ленінського району м.Чернівці. З 1987 по 1991 роки – суддя арбітражного (Господарського) суду Чернівецької області.

З 1991 і по сьогодні – заступник голови Господарського арбітражного суду Чернівецької області.

У 2009 році за багаторічну сумлінну працю Івану Васильовичу Указом Президента України присвоєно почесне звання «Заслужений юрист України».

Одружений, виховує сина.

СТЕЦЬКО ЮРІЙ ПАВЛОВИЧ

Стецько Юрій Павлович народився 12 січня 1959 року в смт.Кострижівка Заставнівського району Чернівецької області.

З 1965 по 1975 роки навчався у середній школі смт.Кострижівка.

У 1976-1981р.р. навчався на математичному факультеті у Чернівецькому державному університеті ім. Ю.Федьковича за спеціальністю «Прикладна математика».

Після закінчення університету і одержання диплома з відзнакою залишився працювати на кафедрі математичних проблем управління і кібернетики цього ж факультету на посаді асистента.

З 1982 по 1985 роки навчався в аспірантурі в Київському державному університеті ім. Т.Г.Шевченка на факультеті кібернетики.

У 1992 році захистив дисертацію «Дослідження деяких задач стійкості і стабілізації лінійних систем» на здобуття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук за спеціальністю «Застосування обчислювальної техніки, математичного моделювання і математичних методів у наукових дослідженнях».

Автор понад 20 наукових і методичних праць.

Нині працює доцентом кафедри математичних проблем управління і кібернетики факультету комп'ютерних наук Чернівецького національного університету ім.Ю.Федьковича.

СТРОНСЬКА АНАСТАСІЯ ПАВЛІВНА
(заслужений працівник сфери послуг України)



Стронська Анастасія Павлівна народилася 19 липня 1957 року в селищі Кострижівка Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї робітника.

У 1964 році пішла до першого класу Кострижівської середньої школи, яку закінчила в 1974 році. Вступила до Чернівецького кооперативного технікуму.

Після закінчення за направленням працювала в Заставнівській райспоживспілці на посадах ревізора, завідуючої магазином, товарознавцем, заступником голови правління Кострижівського ССТ.

З 1988 року - голова правління Кадубовецького ССТ, де працює до сьогоднішнього дня. У 1994 році закінчила Львівську торгово-економічну академію.

У 1998 році Анастасії Павлівні присвоєно звання «Заслужений працівник сфери послуг України».

За досягнуті успіхи в праці неодноразово нагороджувалась грамотами обласної та районної держадміністрацій, районної ради, правління облспоживспілки споживчої кооперації.

ТИМЧУК ЛЮДМИЛА ІВАНІВНА

(кандидат педагогічних наук, доцент)



Тимчук Людмила Іванівна народилася 13 листопада 1975 року в с.Горішні Шерівці Заставнівського району Чернівецької області.

Неповну загальну середню освіту здобула у Горішньошеровецькій загальноосвітній школі I-III ступенів. З 1991 р. по 1995 р. навчалася у Чернівецькому педагогічному училищі за спеціальністю «Початкове навчання». У 1998 році закінчила Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича і здобула кваліфікацію вчителя початкових класів, практичного психолога у закладах освіти.

З 1998 р. - викладач кафедри педагогіки педагогічного факультету Чернівецького національного університету імені Ю.Федьковича.

У 2002р. вступила до аспірантури при Чернівецькому національному університету імені Ю.Федьковича. У 2005 р.

захистила кандидатську дисертацію і здобула науковий ступінь кандидата педагогічних наук.

Після закінчення аспірантури продовжила роботу на посаді викладача кафедри загальної та соціальної педагогіки ЧНУ.

У 2007 р. присвоєно вчене звання доцента кафедри загальної та соціальної педагогіки.

Одружена. Чоловік - Тимчук Олександр Лазарович, 1972р.н.

ХОЛОДНІЦЬКИЙ ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ

Холодніцький Василь Федорович народився 6 травня 1952 року в с.Прилипче Заставнівського району Чернівецької області. З 1959 по 1967 роки навчався у Прилипченській восьмирічній школі. У 1969 році закінчив Кострижівську середню школу.

З 1970 по 1973 роки - на військовій службі. Цього ж року вступив на підготовчі курси історичного факультету Чернівецького державного університету. У 1979 році закінчив історичний факультет ЧДУ і працює в університеті.

У 1981 році вступає до аспірантури, захищає кандидатську дисертацію і повертається на роботу до Чернівецького державного університету.

Нині Холодніцький Василь Федорович – доцент історичного факультету, працює на кафедрі новітньої історії, трудиться над докторською.

Одружений, батько трьох дорослих дітей.

ХОМІЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

(заслужений працівник культури України)



Хоміцький Володимир Іванович народився 25 лютого 1947 року в с.Веренчанка Заставнівського району Чернівецької області.

У 1966 році вступив до Чернівецького державного університету. З 1967 р. паралельно з навчанням в університеті працював у Чернівецькому музично-драматичному театрі ім.О.Кобилянської артистом балету та балетмейстером, став членом ансамблю «Юність» Центрального палацу Культури ВО «Восход». У 1969 році працював в ансамблі танцю металургів м.Комунарськ, а в 1971р. призваний на строкову військову службу в ряди Радянської армії, де танцював в ансамблі Військово-повітряних сил західного військового округу. Після демобілізації продовжував танцювати в ансамблі «Юність».

Як хореограф, режисер-постановник почав працювати з 1974 року в ансамблі бального танцю «Промінь», засновником якого був сам.

У період з 1996 по 2009 роки ансамблем «Промінь» організовано 26 фестивалів спортивного-бального танцю та сучасного танцю. Фестивальні турніри «Ратуша» та «CERNIVTSI-OPEN» стали традиційними, в рамках яких відбувалися чемпіонати та кубки України календаря Міністерства в справах сім'ї, молоді та спорту і міжнародні рейтингові змагання під егідою Міжнародної федерації спортивного танцю «IDSF».

З 1996 року – президент Чернівецької обласної Федерації спортивного танцю, член президії Всеукраїнської федерації танцювального спорту.

З 2001 року Володимир Іванович – суддя Міжнародної категорії зі спортивного бального танцю. Неодноразово судив чемпіонати України, рейтингові турніри за кордоном (Німеччина, Росія, Білорусь, Румунія, Молдова, Польща, Італія, Болгарія).

Проживає у Чернівцях.

ЧУНЬКІВСЬКИЙ ІВАН ДМИТРОВИЧ

(заслужений працівник сільського господарства України)



Чуньківський Іван Дмитрович народився 16 серпня 1948 року в с.Веренчанка Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї колгоспників.

У 1963 році закінчив вісім класів Веренчанської середньої школи. Цього ж року вступив на навчання до міського професійно-технічного училища №2 м.Чернівці, яке закінчив у 1965 році.

З 1971 по 1977 роки – навчання в Одеському інженерно-будівельному інституті за фахом «Інженер-будівельник промислового та цивільного будівництва». Після закінчення інституту працював головним інженером рай міжколгоспбуду. З 1980 по 1982р.р. - на партійній роботі.

З липня 1982 по лютий 1986 роки працював секретарем партійного комітету колгоспу ім. Кірова. У лютому 1986р. загальними зборами членів колгоспу ім. Кірова його обрано головою правління даного господарства.

У 1996 році Указом Президента України за успіхи, досягнуті у виробництві сільськогосподарської продукції і

багаторічну сумлінну працю, присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України».

З 2002 по 2008 роки працював на посаді заступника начальника управління агропромислового розвитку Заставнівської райдержадміністрації.

Нині на заслуженому відпочинку.

Одружений. Має дочку Наталію та сина Степана, онуків.

ЯЦЕНЮК ПЕТРО ІВАНОВИЧ



Яценюк Петро Іванович народився 12 липня 1941 року в с.м.Кострижівка Заставнівського району Чернівецької області в сім'ї робітника. Після закінчення школи навчався в Заліщицькому сільськогосподарському технікумі (1958-1861р.р.). З 1961 по 1964 роки перебував на військовій службі в армії.

У 1964 р. вступив на історичний факультет Чернівецького державного університету, який закінчив у 1968р. У ЧДУ перебував на таких посадах: завідувач історичним музеєм, голова профкому університету, заступник декана, декан заочного педагогічного факультету, заступник декана історичного факультету.

З 1974р. – старший викладач, доцент кафедри історії СРСР та УРСР, історії народів Східної Європи(1992р.) , історії нового та новітнього часу(1998р.).

У 1985р. закінчив кандидатську дисертацію на тему: «Організаційно-виробнича діяльність профспілок Української РСР у роки 9-ої п'ятирічки» (на матеріалах промисловості західних областей).

Опублікував понад 30 наукових праць, в тому числі у співавторстві монографію «Профсоюзы Украины периода застоя(60-80-е годы)». Научно-аналитический обзор. –К, 1992.

ДОКУМЕНТАЛЬНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах [Словник-довідник]. – Чернівці: Букрек, 2005. – 312с.
2. Буковина. Імена славних сучасників: [Довідково-бібліографічне видання]/ авт. – упор. Н.Струк, О.Матвійчук. – Київ: Світ успіху,2005. – 232с.: іл.: фото.
3. Видатні діячі культури та мистецтв Буковини:[Бібліографічний довідник]/ уп. Ю.Боганюк, О.Гаврилюк, Г.Добровольська та ін. – Чернівці: Книги – ХХІ, 2010. – Вип.1. – 312с.
4. Заставнівщина в іменах: [Літературно-мистецька Заставнівщина]. – Випуск 2. – Заставна, 2006. – 75с.
5. Народні майстри Буковини [Мистецький довідник]/ уп. М.Шкрібляк. – Чернівці: Прут, 2009. – 48с.: іл.
6. Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2003 році) [Бібліогр. покажчик]. – Чернівці: Рута, 2003. – 341с.
7. Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2008 році) [Бібліографічний покажчик]. – Чернівці: Рута, 2008. – 296с.
8. Хто є хто на Буковині/ авт. – уп. Вадим Боглов. – Київ, 2006. – 188с.: іл.: фото.

ГАЗЕТИ

1. Ткачук Л. Княгиня нескореного духу [Про Олександрю Попелюк]// Відродження. 2005. – 8 серпня. – с.3.
2. Володимир Грещук – заслужений працівник культури України [Нагороди]// Голос краю, 2010. - №33, 13 серпня. – с.2